

B 83/10/6

ARREST van 15 APRIL 1985
in de zaak B 83/10

Inzake :

De Heer F. POLLEFEYS, verzoeker

tegen

de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie

Procestaal : Nederlands

ARRET du 15 AVRIL 1985
dans l'affaire B 83/10

En cause :

Monsieur F. POLLEFEYS, requérant

contre

le Secrétaire général de l'Union économique Benelux

Langue de la procédure : le néerlandais

HET BENELUX-GERECHTSHOF, KAMER "AMBTENARENRECHTSPRAAK"

in de zaak B 83/10 - F. Pollefeys tegen Benelux Economische Unie

Overwegende dat verzoeker Pollefeys, ambtenaar bij het Secretariaat-Generaal van de Benelux Economische Unie, bij verzoekschrift ingediend ter griffie van het Hof op 23 december 1983 een administratiefrechterlijk beroep heeft ingesteld, waarbij hij de vernietiging vordert van de dienstnota's NS (82) 12 van 28 september 1982 en NS (82) 14 van 3 november 1982 van de Secretaris-Generaal, alsmede van diens beslissing waarbij het op 3 november 1982 door verzoeker ingediende intern beroep impliciet werd afgewezen ;

Gelet op de inleidende memorie van het administratiefrechterlijk beroep van eiser, alsmede op de op 9 maart 1984 ter griffie van het Hof ingekomen memorie van antwoord van de Secretaris-Generaal, SG/adm (84)5 ;

Overwegende dat de standpunten van partijen ter zitting van het Hof van 28 juni 1984 mondeling zijn toegelicht ;

Gelet op de door eiser en verweerster op 28 juni 1984 overgelegde pleitnota's ;

Gelet op de, op 6 februari 1985 ter griffie van het Hof ingekomen, schriftelijke conclusie van Advocaat-Generaal E. Krings ;

Overwegende dat eiser in zijn inleidende memorie vermeldt dat zes ambtenaren-tolken van het Secretariaat-Generaal, onder wie hijzelf, op 18 oktober 1982 een intern beroep tegen bovenbedoelde beslissing NS (82) 12 hebben ingesteld en dat hij zelf op 3 november 1982 een afzonderlijk intern beroep heeft ingediend ;

dat eiser ter zitting van 28 juni 1984 heeft gepreciseerd dat alleen zijn aan de Secretaris-Generaal gerichte brief van 3 november 1982 als zijn eigen intern beroep diende te worden aangemerkt ;

dat eiser in zijn inleidende memorie heeft gesteld, dat hij op 30 september 1982 kennis heeft genomen van dienstnota NS (82) 12 van 28 september 1982;

dat mitsdien ingevolge het bepaalde in artikel 13 van 's Hof's Reglement op de procesvoering juncto artikel 15 van het Reglement van Orde de laatste dag waarop het intern beroep kon worden ingesteld 2 november 1982 zou zijn geweest, indien de griffie op die dag niet gesloten was geweest als gevolg van het bepaalde in artikel 14 van het Statuut van de beambten van het Secretariaat-Generaal van de Benelux Economische Unie ;

dat het Hof onder deze omstandigheden het op 3 november 1982 ingediende intern beroep als tijdig ingesteld en derhalve in zoverre ontvankelijk aanmerkt ;

Overwegende dat eiser er in zijn inleidende memorie op wijst dat de dienstnota NS (82) 14 van 3 november 1982 hem op 5 november 1982 ter kennis is gebracht ;

dat daaruit volgt dat het intern beroep van 3 november 1982 niet kon slaan op deze laatste beslissing van de Secretaris-Generaal, waarvan eiser op het ogenblik van de instelling van zijn intern beroep nog geen kennis droeg ;

dat, nu het administratiefrechterlijk beroep geen vordering mag inhouden, die verschilt van die welke het voorwerp van het intern beroep uitmaakte, noch een ruimere strekking mag hebben, daaruit voorts voortvloeit dat het administratiefrechterlijk beroep in casu niet ontvankelijk is in zoverre het op de dienstnota NS (82) 14 van 3 november 1982 betrekking heeft ;

Ten aanzien van de ontvankelijkheid van het administratiefrechterlijk beroep in zoverre het de dienstnota NS (82) 12 van 28 september 1982 betreft :

Overwegende dat artikel 7 van het Aanvullend Protocol bij het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechthof inzake de rechtsbescherming van de personen in dienst van de Benelux Economische Unie ("het Protocol") bepaalt dat het beroep voor de Kamer van het Hof slechts ontvankelijk is, indien de aangevallen beslissing is genomen na een voorafgaand intern beroep bij het gezag dat de beslissing heeft genomen of geacht wordt te hebben genomen ;

dat daaruit volgt dat het administratiefrechterlijk beroep in geval van een niet-ontvankelijk intern beroep evenals bij afwezigheid van enig intern beroep, zelf niet ontvankelijk is ;

Overwegende dat, al schrijft noch artikel 7 van het Protocol noch enig andere bepaling de precieze vorm voor, welke de inleidende memorie van het voorafgaand intern beroep in acht moet nemen, en al is het gebruik van de term "intern beroep" - zij het aanbevelenswaardig - niet verplicht, niettemin uit de algemene beginselen en de vereisten van een behoorlijke procesorde volgt dat zulk een geschrift, ten einde als een echte akte van rechtspleging te kunnen gelden, zowel door het geheel van de gebezigde bewoordingen als door de erin vervatte conclusies, voldoende duidelijk en nauwkeurig moet aangeven dat het doelt op een of meer wel omschreven beslissingen waarvan de wijziging of de intrekking wordt gevorderd van het gezag dat die beslissingen heeft genomen ;

Overwegende dat uit de uiteenzetting van de feiten in de inleidende memorie van het administratiefrechterlijk beroep, op dit punt niet betwist door verweerster, blijkt : dat een regeling tot scheiding van de vertaal- en tolkfunctie voor de taaldienst van de Unie bij wijze van proef in december 1981 werd ingevoerd en dat aan betrokkenen in februari 1982 werd medegedeeld dat na afloop van de proefperiode het gezag toestemming had verleend om de nieuwe regeling tot scheiding van vertaal- en tolkfunctie voor onbepaalde tijd voort te zetten ;

dat eiser op 30 september 1982 kennis nam van de dienstnota NS (82) 12 van 28 september 1982, in werking getreden op 4 oktober 1982, waarbij de aldus ingevoerde regeling werd ingetrokken ;

Overwegende dat eiser in zijn aan de Secretaris-Generaal gerichtte brief van 3 november 1982 na opgave van de feiten waartegen hij zijn grieven wilde kenbaar maken als volgt concludeerde : "Hierbij verzoek ik U :

- a) ofwel de per 4.10.82 afgeschafte regeling opnieuw in te voeren,
- b) ofwel de buitenlandse dagretourreizen voor 10.30 u. aan te rekenen in plaats van 7.30 u., en derhalve een forfaitaire compensatie van 3 uren te verlenen" ;

Overwegende dat met inachtneming van de vorenstaande beginselen dit geschrift moet worden aangemerkt als een intern beroep ;

Overwegende dat verweerster in haar memorie van antwoord tegenwerpt dat de Raadgevende Commissie in haar advies te kennen heeft gegeven dat te dezen geen sprake was van een intern beroep ;

dat deze tegenwerping echter niet gegrond is, nu genoemde commissie een adviserende taak heeft en bijgevolg niet geroepen is beslissingen te nemen, die inbreuk zouden maken op de jurisdictionele bevoegdheden van het Hof ;

Overwegende dat uit het geheel van vorenstaande overwegingen volgt dat het administratiefrechterlijk beroep van eiser ontvankelijk is in zoverre het de dienstnota NS (82) 12 van 28 september 1982 betreft ;

Ten aanzien van de bevoegdheid :

Overwegende dat luidens artikel 3 b) van het Protocol de Kamer van het Hof kennis neemt van het beroep ingesteld door personen die in dienst van de Unie zijn of in haar dienst geweest zijn, tegen de besluiten, van algemene strekking dan wel betrekking hebbend op afzonderlijke gevallen, van een orgaan van de Unie inzake hun bezoldiging, pensioenen of andere sociale voorzieningen, ... de hun opgelegde disciplinaire maatregelen ..., dan wel, in het algemeen, elk besluit, dat hun rechtspositie raakt ;

Overwegende dat het Hof ambtshalve zijn bevoegdheid moet onderzoeken, zelfs zo dat vraagstuk niet in de conclusies van partijen werd opgeworpen, nu toch de bevoegdheid een kwestie van openbare orde is ;

Overwegende dat, zo de regels van de materiële bevoegdheid van het Hof in het belang van de rechtsbescherming niet restrictief dienen te worden geïnterpreteerd, die bevoegdheid zich evenwel niet uitstrekt tot beslissingen die het karakter hebben van een interne maatregel die de rechtspositie van betrokkenen niet raakt ;

Overwegende dat, nu er geen definitie van dat begrip voorhanden is en er in de memorie van toelichting van het Protocol met geen woord over wordt gerept, ervan moet worden uitgegaan dat er slechts van aantasting van de rechtspositie sprake is, wanneer de aangevochten maatregel op een recht van de betrokken personen betrekking heeft ;

Overwegende dat, gezien de geringe omvang van de diensten van de Unie, de aard van de functies van de vertalers en tolken en met het oog op de draagwijdte van de bestreden beschikking, deze moet worden aangemerkt als van louter interne en organisatorische aard voor zover het vraagstuk van de cumulatie van de functies aan de orde is ;

dat voorts in dat verband moet worden opgemerkt dat eiser zich op geen enkel recht beroept en mitsdien niet klaagt over de schending van een welomschreven recht, doch er zich toe beperkt te klagen over de intrekking van een vroegere regeling die hij gunstiger achtte ;

Overwegende dat daaruit voortvloeit dat het Hof niet bevoegd is uitspraak te doen over het administratiefrechterlijk beroep van eiser, voor zover daarin het vraagstuk van de cumulatie van de werkzaamheden wordt opgeworpen ;

Overwegende dat het Hof daarentegen bevoegd is kennis te nemen van de vraag van de duurtijd van de werkzaamheden in het buitenland en van de compensatie van de aldus gepresteerde werkuren, aangezien artikel 12 van het Statuut van de beambten van het Secretariaat-Generaal van de Unie bepaalt : "de werktijd van de beambten wordt vastgesteld overeenkomstig die welke voor de hoofdbesturen van de Belgische Staat geldt ; de Secretaris-Generaal stelt de diensturen vast" ;

Ten gronde :

Overwegende dat niet is gesteld of gebleken dat voor de vaststelling van de duur van de prestaties in het buitenland op een forfaitaire grondslag onvoldoende rekening is gehouden met de analoge regeling die bij het Belgisch bestuur van toepassing is ;

dat eiser mitsdien geen schending van zijn rechtspositie aannemelijk maakt ;

dat het beroep derhalve ongegrond is ;

Op deze gronden,

Verklaart het Benelux-Gerechtshof, Kamer "Ambtenarenrechtspraak",
het beroep ontvankelijk binnen de hierboven aangegeven grenzen,

Verklaart zich gedeeltelijk niet bevoegd uitspraak ten gronde te
doen,

Verklaart zich voor het overige bevoegd,

Verwerpt in zoverre het beroep als niet gegrond,

Begroot de kosten op nihil.

Aldus gewezen door de Heren R. Thiry, R. Janssens en Mr. H.L.J.
Roelvink, respectievelijk voorzitter, lid en plaatsvervangend lid van de
Kamer

en uitgesproken ter openbare zitting te Brussel, op 15 april 1985,
door de Heer plaatsvervangend voorzitter R. Janssens, in aanwezigheid van
de Heer E. Krings, Hoofd van het Parket en de Heer Cl. Dejonge, griffier.

(Cl. DEJONGE)

(R. JANSSENS)